

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7C/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218200009
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1218200009.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci žalobcu: U. I. Z. Ď., E. XX.X.XXXX, I. G. XX, I., zastúpeného Centrom právnej pomoci, Nám. slobody 12, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR, Mierová 19, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 02.01.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 16.000,- eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej neprávnym úradným postupom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.5.2017 podpísal s O. A., I. J. XX, G., zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú podľa § 524 a nasl. OZ, na základe ktorej prešla pohľadávka, ako aj všetky práva s ňou spojené na žalobcu. Postupca dňa 11.3.2014 kúpil od B. K., zamestnanca žalovaného motorové vozidlo zn. Kia T., rok výroby 2013, EVČ: I. XXX L., kúpna cena bola vyplatená vo výške 12.000,- eur a dňa 12.3.2014 kúpil motorové vozidlo zn. Z. 407, rok výroby 2005, EVČ: I. XXX Q.. Kúpna cena bola vyplatená vo výške 4.000,- eur. Dňa 3.7.2014 vyšetrovateľ KR PZ v Bratislave vydal uznesenie ČVS: KRP - XXX/X VYS-BA-2014 TM, ktorým "vrátil automobil poškodenému a to žalovanému, lebo pre ďalšie konanie už nie je potrebná a neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve menovaného na túto vec". B. K. bol pri predaji motorových vozidiel výlučným vlastníkom vozidiel. B. K. bol v tom čase zamestnancom žalovaného a automobily boli pred jeho vlastníctvom vo vlastníctve žalovaného. Na základe medializácie sa postupca dozvedel o skutočnosti, ktorá mala za následok vznik škody a to, že na prepis motorových vozidiel zo žalovaného mal B. K. udelené generálne plnomocenstvo a prepis automobilov bol vykonaný v súlade s týmto plnomocenstvom. Žalovaný pochybil a B. K. konal na základe svojich právomocí udelených samotným žalovaným. Vydané plnomocenstvo bolo všeobecné a tak B. K. nekonal protiprávne a neoprávnene, ale konal v rozsahu plnomocenstva, ktoré mu bolo riadne udelené. Plnomocenstvo udelené žalovaným B. K. malo všeobecný charakter a išlo o prepis. B. K. prepísal vozidlá na seba, až potom ich predával. Kúpa od neho bola v súlade so zákonom a nikto nemal vedomosť, že by išlo o automobily žalovaného. Predmetné automobily boli v trestnom konaní vrátené žalovanému, žalovaný preto neutrpel žiadnu škodu aj napriek skutočnosti, že sám vydal a splnomocnil svojho zamestnanca na úkon prepisu vozidiel v majetku Ministerstva hospodárstva SR. Postupca kúpil automobily na základe kúpnej zmluvy a riadne zaplatil kúpnu cenu 16.000,- eur. Keďže vlastníkom je v tomto prípade sporný, orgány činné v trestnom konaní mali vozidlá zobrať do úschovy a odkázať majiteľov na občianskoprávne konanie, čo sa nestalo. Plnomocenstvo udelené žalovaným malo za následok vznik uplatňovanej škody. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný pochybil a to vydaním generálneho plnomocenstva svojmu zamestnancovi a

ten následne nepostupoval v súlade s bežným postupom. Náhradu škody je možné od žalovaného požadovať aj z dôvodu, že MH SR zodpovedá za konanie svojich zamestnancov a v prípade, keby bola zamestnancovi udelená právomoc v takom rozsahu, žalovaný sám rozhodol o jej udelení a je tak zodpovedný za konanie tohto zamestnanca. Zároveň žalovaný neurobil výpoveď plnej moci hneď, ako sa o tejto skutočnosti dozvedel a tak súhlasil s jeho konaním. Žalovaný postupoval nesprávne, preto je zodpovedný za vzniknutú škodu. Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody postupca doručil ministerstvu spravodlivosti dňa 5.9.2014 a 2.10.2015. Žiadosti boli postúpené žalovanému. Ministerstvo hospodárstva SR listami zo dňa 19.4.2016 a 10.3.2015 nárok na náhradu škody neuznalo. Žalovaný začal konať až niekedy v apríli 2014 a automobily boli kúpené 11.3.2014 a 12.3.2014. Žalobca nemá vedomosť o tom, kedy boli prepísané na B. K.. Žalovaný však nenamietal plnomocenstvo na prepis ani potom, čo sa dozvedel o tejto skutočnosti, neoznámil svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu, preto sa na to hľadí tak, že prekročenie schválil, aj keď je sporné, či išlo o prekročenie oprávnenia, keďže plnomocenstvo bolo na prepis.

2. Žalobca ďalej uviedol, že bez generálnej plnej moci by sa zamestnanec žalovaného nikdy nestal vlastníkom predmetných motorových vozidiel, a teda by ani nedošlo k uzatvoreniu kúpnych zmlúv so žalobcom. Doposiaľ nie je zrejmé, či konanie B. K. bolo protiprávne, keďže trestné konanie voči nemu nie je ukončené. Dané splnomocnenie spôsobilo, že B. K. mal možnosť vykonať zmeny v registri dopravného inšpektorátu, ktoré nakoniec viedli k vzniku škody na strane žalobcu. Bez udeleného plnomocenstva by k prepisu vozidiel nemohlo dôjsť, a teda ani k vzniku škody. Žalovaný má za konanie zamestnancov zodpovednosť a nemôže sa z takejto zodpovednosti vyviníť.

3. Žalobca ďalej uviedol, že štát pochybil a v dôsledku tejto chyby vznikla jeho právnomu predchodcovi škoda. Buď pochybilo ministerstvo hospodárstva alebo ministerstvo vnútra, alebo obidva tieto orgány. Buď nemalo vôbec dôjsť k prepisu alebo MH SR nepostupovalo ako dobrý hospodár. Zamestnanec MH SR konal v rámci plných mocí, ktoré mu udelilo MH SR dňa 12.6.2013 a 6.11.2013, a teda ministerstvo pochybilo, keď mu ich udeľovalo, čo je nesprávny úradný postup, pretože správa áut MH SR je výkonom verejnej moci. Chybu urobil aj policajný zbor a vyšetrovateľ, keď vrátil motorové vozidlá ministerstvu, vozidlá mali zostať v úschove, ale to nie je predmetom tohto konania. Žalobca ďalej uviedol, že jeho právny predchodca konal v dobrej viere a mal za to, že nadobúda vozidlá od oprávneného vlastníka. Ak MH SR tvrdí, že vozidlo je jeho, tak buď správny orgán postupoval (pri prepise vozidiel) v rozpore s § 3 Správneho poriadku alebo MH SR a jeho zodpovední činitelia nekonali s primeranou odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho bola spôsobená škoda v priamej príčinnej súvislosti.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že sa so žalobou na náhradu škody v plnom rozsahu nestotožňuje a žalobcom uplatňovaný nárok v žalobe neuznáva, keďže nie sú naplnené zákonné podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pričom ani jednu z týchto podmienok žalovaný nepovažuje za preukázanú. V žalobe žalobca uvádza, že dňa 15.5.2017 prevzal od O. A. pohľadávku vo výške 16.000,- eur titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom MH SR. Postupca - O. A. kúpil od B. K., bývalého zamestnanca MH SR na základe kúpnej zmluvy motorové vozidlo značky Kia CEED, rok výroby 2013, VIN: K., EVČ: I. XXX L. a taktiež motorové vozidlo značky Peugeot XXX, rok výroby 2005, VIN: K., EVČ: I. XXX Q., ktoré boli predtým vo vlastníctve MH SR, pričom tieto motorové vozidlá musel odovzdať KR PZ v Bratislave, pretože pochádzali z trestnej činnosti obvineného B. K.. Podľa vyjadrenia žalobcu skutočnosť, že MH SR udelilo generálne plnomocenstvo pre B. K. na prepis vozidiel, mala za následok vznik škody. Žalovaný uviedol, že predmetné vozidlá postupca kúpil priamo od obvineného ako fyzickej osoby a nie od MH SR v zastúpení podľa plnej moci B. K., ktorý menovanému neudelil žiadne plné moci na predaj svojich motorových vozidiel tretím osobám. Obvinený B. K. spáchal trestný čin podvodu a sprenevery, zneužil jemu udelené plnomocenstvo za účelom prepisu predmetných motorových vozidiel na jeho osobu bez právneho dôvodu, konal nad rámec svojho pracovného zaradenia ako referent dopravy a samotné MH SR nekonalo v rozpore so zákonom, ako sa tvrdí v žalobe. Žalovaný si nie je vedomý, že by vyššie uvedeným konaním spôsobil vznik škody žalobcovi. B. K. zo svojej pracovnej pozície nebol oprávnený uzatvárať žiadne zmluvy v mene MH SR. V zmysle platného Podpisového poriadku MH SR zo dňa 29.04.2013 akékoľvek zmluvy v zastúpení ministerstva je oprávnený podpisovať len minister, štátny tajomník alebo vedúci služobného úradu. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje nesprávny úradný postup,

z obsahu tohto pojmu ale vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Splnomocnenie MH SR pre B. K. slúžilo menovanému na zastupovanie ministerstva vo veciach spojených s prihlasovaním, odhlasovaním a vykonávaním zmien na motorových vozidlách v správe ministerstva. Nešlo o všeobecnú plnú moc. Táto činnosť bola zo strany MH SR potrebná, nepriečila sa právnym predpisom ani poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov činnosti MH SR a preto nemožno udelenie plnomocenstva pre zamestnanca MH SR považovať za nesprávny úradný postup, ktorý by zakladal nárok žalobcu na náhradu škody. Udelenie plnej moci zamestnancovi, nie je výkonom štátnej moci, pretože udelenie plnej moci v tomto prípade bolo spojené so zabezpečením vnútornej organizácie a činnosti MH SR. MH SR svoju činnosť a svoje zákonom stanovené povinnosti vykonáva prostredníctvom svojich zamestnancov, a preto udelením vyššie uvedenej plnej moci pre svojho bývalého zamestnanca B. K. na plnenie uvedených úloh neporušilo žiadny právny predpis. Samotný zákon č. 514/2003 Z. z. je koncipovaný tak, že len ak sú splnené zákonné podmienky, nedáva štátu možnosť zbaviť sa zodpovednosti. Podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky na uplatnenie nároku na náhradu škody. Obvinený B. K.Š. prepísal bez právneho dôvodu predmetné vozidlá MH SR na seba, teda zneužil jemu udelené plnomocenstvo. Z tohto dôvodu bolo aj na jeho osobu podané trestné oznámenie. Obvinený B. K. ďalej predal predmetné motorové vozidlá postupcovi už ako fyzická osoba bez plnej moci od MH SR, teda jednoznačne nemôže ísť o nesprávny úradný postup MH SR. Je preto irelevantné zo strany žalobcu argumentovať v žalobnom návrhu § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka. B. K. pri uzatváraní kúpnopredajných zmlúv nekonal v mene a na účet žalovaného, neplnil žiadne pracovné povinnosti, ale konal vo vlastnom mene a na vlastní účet vediac, že neexistuje právny titul, od ktorého môže svoje vlastnícke právo k motorovým vozidlám odvodzovať. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu orgánu verejnej moci a neexistuje ani žiadna príčinná súvislosť medzi postupom orgánu verejnej moci a škodou, náhrady ktorej sa žalobca dožaduje. V súvislosti s náhradou škody spôsobenej orgánmi verejnej moci spôsobenej nesprávnym úradným postupom musí bezpodmienečne existovať tzv. kauzálny nexus - príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, teda vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Samotná existencia nesprávneho úradného postupu ešte neznamená právo na náhradu škody, prípadne nemajetkovej ujmy. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Cdo/126/2009 zo dňa 30.06.2010, ako aj právoplatný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/9/2013 zo dňa 10.12.2013. Žalovaný je toho názoru, že pokiaľ vznikla žalobcovi škoda, tak vznikla protiprávnym konaním - trestnou činnosťou obvineného B. K. a nie nesprávnym úradným postupom MH SR. Zodpovednostný vzťah je založený v tomto prípade medzi predávajúcim B. K. ako fyzickou osobou a kupujúcim, nie medzi žalovaným a žalobcom. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na sumu 16.000,- eur z titulu náhrady škody (kúpna cena oboch predmetných vozidiel). Tento nárok si však môže žalobca uplatniť priamo u predávajúceho, obvineného B. K. ako fyzickej osoby. Trestný súd v adhéznom konaní o nároku poškodeného rozhodne, príp. poškodeného s jeho nárokom odkáže na civilné konanie.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, vrátane pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 67C 41/2017 a zistil tento skutkový stav:

6. Z obsahu splnomocnenia zo dňa 12.6.2013 vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva SR udelilo svojmu zamestnancovi, B. K., I. J. X/A, I., plnú moc na zastupovanie MH SR vo veciach spojených s prihlasovaním, odhlasovaním a vykonávaním zmien na motorových vozidlách v správe majetku ministerstva na Oddelení evidencie vozidiel Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva PZ SR Bratislava, so sídlom na Kopčianskej 84, Bratislava.

7. Z obsahu splnomocnenia zo dňa 6.11.2013 vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva SR udelilo svojmu zamestnancovi, B. K., bytom J. X/A, I., plnú moc na zastupovanie MH SR vo veciach spojených s prihlasovaním, odhlasovaním a vykonávaním zmien na motorových vozidlách v správe majetku

ministerstva na Okresnom úrade Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Pri starej prachárni 14, Bratislava.

8. Dňa 11.3.2014 bola medzi O. A., J. XX, G. a B. K., J. X/A, I. uzavretá kúpno-predajná zmluva, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo zn. Kia T., rok výroby 2013, VIN: K., EVČ: I. XXX L. za dohodnutú kúpnu cenu 12.000,- eur, ktorá mala byť uhradená v hotovosti do rúk predávajúceho ihneď pri podpise zmluvy.

9. Dňa 12.3.2014 bola medzi O. A., J. XX, G. a B. K., J. X/A, I. uzavretá kúpno-predajná zmluva, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo zn. Peugeot XXX, rok výroby 2005, VIN: K., EVČ: I. XXX Q., za dohodnutú kúpnu cenu 4.000,- eur, ktorá mala byť uhradená v hotovosti do rúk predávajúceho ihneď pri podpise zmluvy.

10. Dňa 8.4.2014 Ministerstvo hospodárstva SR odvolalo plnomocenstvo udelené B. K., I. J. X/A, I. dňa 12.3.2013 a 6.11.2013.

11. Uznesením zo dňa 3.7.2014, ČVS: KRP - XXX/X VYS-BA-2014 TM bola vrátená vec: osobné motorové vozidlo zn. Peugeot XXX, EČV: I. XXX Q. Ministerstvu hospodárstva SR, lebo pre ďalšie konanie už nie je potrebná a neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve MH SR na túto vec.

12. Listom zo dňa 10.3.2015 Ministerstvo hospodárstva SR zaslalo O. A. odpoveď k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu vo výške 5.000,- eur. MH SR v liste uviedlo, že uplatnený nárok na náhradu škody neuznáva, nakoľko nedošlo k nesprávne úradnému postupu orgánu verejnej moci a neexistuje ani príčinná súvislosť medzi postupom orgánu verejnej moci a škodou, ktorej náhradu si uplatňuje.

13. Listom zo dňa 19.4.2016 Ministerstvo hospodárstva SR zaslalo O. A. odpoveď k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu vo výške 12.000,- eur. MH SR v liste uviedlo, že uplatnený nárok na náhradu škody neuznáva, nakoľko nedošlo k nesprávne úradnému postupu orgánu verejnej moci a neexistuje ani príčinná súvislosť medzi postupom orgánu verejnej moci a škodou, ktorej náhradu si uplatňuje.

14. Dňa 15.5.2017 bola medzi žalobcom ako postupníkom a O. A. ako postupcom, uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávka voči Ministerstvu hospodárstva SR vo výške 16.000,- eur titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, príslušenstvo tejto pohľadávky ako aj pohľadávka na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur.

15. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 67C 41/2017 súd zistil, že v tomto konaní sa domáhal žalobca proti žalovanému Ministerstvu hospodárstva SR zaplata sumy 16.000,- eur titulom náhrady škody na tom istom skutkovom i právnom základe, ako sa domáha v konaní sp. zn. 7C 1/2018 a zaplata sumy 1.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 6.12.2017, č. k. 67C 41/2017 - 59 žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v časti náhrady nemajetkovej ujmy a napokon aj z dôvodu nedôvodnosti žaloby vo veci samej. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 29.1.2019, č. k. 8Co/43/2018 - 90 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

16. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.), na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

17. Podľa § 3 ods. 1 písm. d, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

19. Podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

20. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

21. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

22. Podľa § 17 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 153 ods. 1 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

26. Podľa § 153 ods. 2 C.s.p. na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

27. Podľa § 171 ods. 2 C.s.p. ak je to možné a účelné, súd môže na predbežnom prejednaní rozhodnúť vo veci samej.

28. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

29. Podanou žalobou sa žalobca domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorá mala byť spôsobená jeho právnenmu predchodcovi tým, že dňa 11.3.2014 kúpil od B. K., zamestnanca MH SR, motorové vozidlo zn. Kia T., rok výroby 2013, VIN: K., EVČ: I. XXX L. a dňa 12.3.2014 motorové vozidlo značky Peugeot XXX, rok výroby 2005, VIN: K., EVČ: I. XXX Q., ktoré predtým mali byť vo vlastníctve MH SR, a za ktoré motorové vozidlá zaplatil B. K. celkom sumu 16.000,- eur. Nesprávnosť úradného postupu žalobca videl v tom, že MH SR udelilo svojmu zamestnancovi B. K. všeobecnú plnú moc a po uzatvorení kúpnopredajných zmlúv nevyjadriilo nesúhlas s prekročením plnomocenstva.

30. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 67C 41/2017 sa domáhal žalobca proti žalovanému Ministerstvu hospodárstva SR zaplata sumy 16.000,- eur titulom náhrady škody na tom istom skutkovom i právnom základe, ako sa domáha v konaní sp. zn. 7C 1/2018. Okrem tohto sa domáhal zaplata sumy 1.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom (tento nárok si už v konaní sp. zn. 7C 1/2018 neuplatňoval). Aj keď v konaní sp. zn. 67C 41/2017 žalobca označil za žalovaného Ministerstvo hospodárstva SR (a nie štát) z obsahu predmetného spisu, ako aj z odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu je zrejmé, že oba sudy posudzovali uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj z dôvodu, že žalovaný (MH SR) nebol v konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko žalovaný mal byť štát. Súd prvej inštancie sa však okrem toho podrobne zaoberal aj dôvodnosťou uplatnenej žaloby bez ohľadu na nedostatok pasívnej vecnej legitimácie a teda posudzoval, či sú splnené podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že nepristúpil k odstráneniu vady žaloby v označení žalovaného vzhľadom na rozpor medzi označením žalovaného a obsahom žaloby (keď si žalobca uplatňoval náhradu škody titulom zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup), a teda dospel k tomu, že záver súdu prvej o inštancie o tom, že žalovaný nie je pasívne legitimovaným subjektom, je predčasný. Napriek tomu odvolací súd dospel k záveru, že tento nedostatok v procesnom postupe súdu prvej inštancie nemal vplyv na vecnú správnosť jeho rozhodnutia, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie sa napriek zamietnutiu žaloby pre nedostatok pasívnej legitimácie žalovaného, zaoberal uplatneným žalobným nárokom aj z hľadiska splnenia ďalších zákonných predpokladov pre jeho vznik a posudzoval zodpovednosť štátu za škodu, ktorá mala byť žalobcovi (jeho právnenmu predchodcovi) spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu štátu v súvislosti s udelením plnomocenstva jeho zamestnancovi a zisťoval tak v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z. existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinnú súvislosť; napokon sa žalobcom uplatňovaným nárokom zaoberal aj z hľadiska zodpovednosti za škodu samotného v žalobe označeného žalovaného (ako orgánu štátu) podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že v konaní sp. zn. 67C 41/2017 sa tak súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací podrobne zaoberali dôvodnosťou uplatneného nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, a to toho istého nároku, odôvodneného tými istými skutkovými aj právnymi dôvodmi, ktorý si žalobca uplatňuje aj v konaní sp. zn. 7C 1/2018. Žalobca v konaní sp. zn. 7C 1/2018 neuviedol, žiadne iné/nové skutočnosti, ktorými by spochybnil správnosť právnych záverov, ktoré vyslovili sudy prvej aj druhej inštancie v konaní sp. zn. 67C 41/2017, a s ktorými sa súd v konaní sp. zn. 7C 1/2018 v plnom rozsahu stotožňuje.

31. Zodpovednosť štátu je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie); štát však zodpovedá len vtedy, ak sú súčasne splnené aj ďalšie podmienky zodpovednosti:

1/ nesprávny úradný postup,

2/ vznik škody,

3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Ak nie je splnená čo i len jedna z týchto podmienok, štát zodpovednosť nenesie. V prejednávanej veci nie je splnená ani jedna z podmienok zodpovednosti štátu na nesprávny úradný postup.

32. Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, ale z obsahu tohto pojmu vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho-ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, z funkcie alebo z cieľov tejto činnosti. Správnosť úradného postupu treba posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupom môže dôjsť

nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti (R NS SR 5 Cdo 126/2009). O „úradný“ postup však ide len vtedy, ak tak postupujú osoby, ktoré plnia úlohy štátneho orgánu, a pokiaľ tento postup slúži výkonu štátnej moci. Podmienkou zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup je teda skutočnosť, že štát prostredníctvom svojich orgánov vystupuje ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní (R NS ČR 28 Cdo 966/2008). Prívlastkom „úradný“ mienil zákon zreteľne odlíšiť konanie osôb pri plnení úloh orgánu verejnej moci od ich iného konania. Vyžaduje sa teda, aby vždy išlo o úlohy, ktoré slúžia výkonu verejnej moci, a nie o iné úlohy orgánu verejnej moci. Z hľadiska vzniku zodpovednosti za škodu z titulu nesprávneho úradného postupu musí ísť o postup orgánov verejnej moci, ktorý je v medziach úloh verejnej moci príslušného orgánu, pretože v opačnom prípade by prichádzala do úvahy nie zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale podľa Občianskeho zákonníka, prípadne podľa iného zákona. Žalobcom namietaný nesprávny úradný postup (udelenie všeobecnej plnej moci Ministerstvom hospodárstva SR zamestnancovi B. K. a nevyjadrenie nesúhlasu s prekročením plnomocenstva), však nie je výkonom štátnej moci, pretože udelenie plnej moci v tomto prípade bolo spojené so zabezpečením vnútornej organizácie a činnosti MH SR. Konanie, ktoré žalobca označil za nesprávny úradný postup, nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci nie je. Zodpovednosť MH SR za konanie B. K. ako zamestnanca by mohla byť posudzovaná iba podľa všeobecných ustanovení OZ (§ 420 OZ), podľa ktorých by zodpovednosť MH SR bola daná, ak by škoda bola spôsobená pri jeho činnosti tými, ktorých na túto činnosť použilo. Na strane MH SR však nie je daná ani zodpovednosť podľa § 420 OZ, nakoľko právne úkony - kúpnopredajné zmluvy, uzavrel O. A. S. B. K. ako fyzickou osobou. B. K. pri uzatváraní kúpnopredajných zmlúv nekonal za MH SR a v jeho mene, neplnil ani žiadne pracovné povinnosti, ktoré by mu vyplývali z uzatvorenej pracovnej zmluvy. B. K. pri uzatváraní kúpnopredajných zmlúv konal sám za seba, vo vlastnom mene a na vlastný účet. Tieto úvahy (týkajúce sa zodpovednosti za škodu podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka) však v tomto konaní nie sú na mieste, nakoľko žalovaným nie je zamestnávateľ B. K., ale štát.

33. Ďalej treba uviesť, že B. K. bola udelená plná moc na zastupovanie MH SR vo veciach spojených s prihlasovaním, odhlasovaním a vykonávaním zmien na motorových vozidlách v správe majetku ministerstva (nie všeobecná /generálna/ plná moc ako tvrdí žalobca). Samotné prihlásenie, odhlásenie, či vykonávanie zmien na motorových vozidlách, ktoré je uskutočňované podľa zákona č. 8/2009 Z. z. (§ 111 ods. 1) má však iba evidenčný charakter. So samotným prihlásením motorového vozidla nie je spojený vznik vlastníckeho práva a s jeho odhlásením nie je spojený zánik vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Na nadobudnutie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu je potrebná existencia právneho úkonu, na základe ktorého zmluvné strany prejavia svoju vôľu k prevodu a nadobudnutiu vlastníckeho práva k veci (kúpno-predajná zmluva, darovacia zmluva, iná zmluva). Predmetom udelenej plnej moci v prípade B. K. nebolo oprávnenie B. K. zastupovať MH SR pri právnych úkonoch - uzatváraní zmlúv, s ktorými by bol spojený prevod vlastníckeho práva k motorovým vozidlám v správe majetku MH SR. Pokiaľ preto B. K. „prepísal“ motorové vozidlo na svoju osobu bez toho, aby existoval právny titul, na podklade ktorého by bol takýto prepis dôvodný, nikdy nemohol a ani nenadobudol vlastnícke právo k motorovým vozidlám, ktoré boli predmetom kúpno-predajných zmlúv a to bez ohľadu na zápis v evidencii motorových vozidiel. V tejto súvislosti súd poukazuje na jednu zo základných zásad súkromného práva - všeobecnú právnu zásadu „nemo plus iuris ad aliam transferr potest quam ipse habet“, teda zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť viac práv ako sám má, a ktorá dôsledne zohľadňuje okrem iného požiadavku právnej istoty účastníkov súkromno-právnych vzťahov. Dôsledné rešpektovanie tejto zásady vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR. Pokiaľ teda niekto, kto nie je vlastníkom veci, vykonáva práva, ktoré prináležia iba vlastníkovi veci a prevedie na iného vlastnícke právo k veci, hoci mu neprináleží s vecou nakladať, potom je takýto právny úkon v rozpore so zákonom a teda neplatný (§ 39 OZ). Neplatný právny úkon pôsobí voči každému a nemá žiadne právne účinky (nespôsobuje vznik, zmenu ani zánik práv a povinností), ktoré boli týmto právnym úkonom sledované. Vyvoláva však vznik zodpovednostných vzťahov a to zodpovednosti za škodu, prípadne povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. V tomto prípade bezdôvodné obohatenie na strane B. K.. Je však potrebné podotknúť, že pri vynaložení minimálnej opatrnosti bolo aj v záujme O. A., žiadať od B. K. doklad preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu (právny titul), čo však neurobil a ľahostajne sa spoliehal iba na zápis v evidencii motorových vozidiel.

34. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

35. Z obsahu podanej žaloby je zrejmé, že voči B. K.F. je vedené trestné konanie. Žalobca však nielenže nepreukázal ale ani netvrdil (a to napriek tomu, že na toto už poukázali súdy v konaní pod sp. zn. 67C 41/2017), že si poškodený O. A. riadne uplatnil nárok na náhradu škody aj v adhéznom konaní, resp. priamo proti B. K. v občianskom súdnom konaní, a ani nepreukázal bezúspešnosť uplatňovania tohto svojho práva. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 199/2005, rozhodnutie najvyššieho súdu 4Cz 110/84 publikované vo Výbere rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu, rozhodnutie NS SR 6Cdo 9/2016, uznesenie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 361/09, uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 6/2017, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1404/2004 podľa, ktorých nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z. z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto, ak má žalobca, resp. jeho právny predchodca pohľadávku voči subjektu, ktorý ju získal ako prospech (čo bezpochyby má), má ten, kto tento prospech získal povinnosť ho vydať. Poškodený má teda možnosť uspokojenie svojej pohľadávky žiadať prioritne od B. K.X.. Kým žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil bezúspešné domáhanie sa úhrady pohľadávky voči dlžníkovi, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu, podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a tým ani predpoklad existencie škody. Pokiaľ si žalobca neuplatnil svoj nárok proti B. K., je vylúčené, aby sa domáhal tohto nároku titulom náhrady škody voči štátu, keďže až výsledok tohto uplatnenia si nároku voči B. K. môže žalobcovi privodiť vznik škody. Z tohto pohľadu je žaloba podaná predčasne, nakoľko žalobcovi škoda (v podobe nevykonalosti jeho peňažného nároku) ešte nevznikla. V prvom rade si totiž žalobca musí vysporiadať svoje nároky s osobou, s ktorou bol v zmluvnom vzťahu jeho právny predchodca ako kupujúci a vo vzťahu k iným subjektom si môže uplatňovať mimozávazkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až v prípade, ak jeho právo na peňažné plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa totiž nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma veriteľovi vznikla. Žalobcovi preto nesvedčí právo domáhať sa svojich nárokov titulom náhrady škody voči štátu pred vyporiadaním si svojho nároku voči B. K..

36. Napokon pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je potrebné aj preukázanie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

37. Kauzálny nexus je jedným zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Jeho existencia predpokladá, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody (vrátane jej rozsahu) následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a preto ju nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také protiprávne konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Príčinná súvislosť by tak nebola daná, pokiaľ by škodlivý následok bez protiprávneho konania nenastal. Priamosť pôsobenia príčiny na následok znamená, že príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho, vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Medzi udelením plnej moci na zastupovanie MH SR vo veciach spojených s prihlasovaním, odhlasovaním a vykonávaním zmien na motorových vozidlách v správe majetku MH SR a uzatvorenými kúpnopredajnými zmluvami medzi O. A. a B. K.Š. neexistuje žiadna priama a bezprostredná príčinná súvislosť, nakoľko z udelenej plnej moci B. K. nevyplývalo právo zastupovať MH SR pri uzatváraní kúpnopredajných zmlúv. B. K.Á., ako už bolo uvedené vyššie, pri uzatváraní kúpnopredajných zmlúv nekonal v mene a na účet MH SR, neplnil si žiadne pracovné povinnosti, ale konal vo vlastnom mene a na vlastný účet vediac, že neexistuje právny titul, od ktorého môže svoje vlastnícke právo k motorovým vozidlám odvodzovať. K zmenšeniu majetku kupujúceho O. A. došlo z dôvodu zaplatenia kúpnej ceny na základe neplatných kúpnych zmlúv, a nie z dôvodu vystavenia plnomocenstva MH SR. Je pravdou, že v prípade, ak by nedošlo k vystaveniu plnomocenstva MH SR jeho zamestnancovi B. K., tak by nedošlo ani k následnému prevodu vozidiel B. K. ako predávajúcim na O. A. ako kupujúceho. Na druhej strane však treba zdôrazniť, že v prípade ak by nedošlo k následnému predaju vozidiel B. K., nebola by O. A. vznikla škoda. Z uvedeného vyplýva, že právnenému predchodcovi žalobcu vznikla škoda v dôsledku uzatvorenia kúpnopredajnej zmluvy s B. K., bez jej uzatvorenia by ku zmenšeniu jeho majetku zaplatením kúpnej ceny za vozidlá nedošlo, hoci žalovaný vystavil svojmu zamestnancovi plnomocenstvo. V danom prípade tak absentuje

priama, bezprostredná príčinná súvislosť medzi zmenšením majetku poškodeného O.. A. a vystavením plnomocenstva žalovaným jeho zamestnancovi B. K..

38. Z niektorých tvrdení uvedených žalobcom (že B. K. konal na základe svojich právomocí udelených mu MH SR, vydané plnomocenstvo bolo všeobecné a tak zamestnanec MH SR nekonal protiprávne a neoprávnene, ale konal v rozsahu plnomocenstva, ktoré mu bolo udelené; MH SR neoznámilo bez zbytočného odkladu nesúhlas s prekročením plnomocenstva, preto platí, že prekročenie schválilo; poukazovanie na § 32 ods. 2 a § 33 OZ a pod.), sa dá usudzovať, že žalobca považuje uzatvorené kúpnopredajné zmluvy za platné. V takom prípade by O. A. nadobudol vlastnícke právo k motorovým vozidlám. Pokiaľ motorové vozidlá boli v trestnom konaní vrátené MH SR, mohol sa O. A. domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva žalobou na ochranu vlastníka vecí (§ 126 Obč. zákonníka), predovšetkým sa mohol domáhať vydania vecí. Aj z tohto dôvodu je žaloba žalobcu uplatňovaná podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nedôvodná.

39. Žalobca si v konaní uplatňoval voči štátu náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom O. A.. Po oboznámení sa s obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2017 uzatvorenej medzi O. A. a žalobcom, ktorú predložil súdu žalobca, súd dospel k záveru, že táto pohľadávka (ktorá je uplatňovaná v konaní sp. zn. 7C 1/2018) nebola predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky. Ustanovenia § 524 a nasl. OZ okrem písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky neobsahujú žiadne osobitné obsahové náležitosti zmluvy. Všeobecne však platí, že zmluva musí byť určitá, čo v prípade zmluvy o postúpení pohľadávky znamená, že z nej musí byť zrejmé, kto je v postavení postupcu, postupníka a dlžníka. Musí byť nad všetky pochybnosti zrejmá samotná pohľadávka, ktorá je postupovaná a to tak, aby bola identifikovateľná a nezameniteľná. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Ministerstvu hospodárstva SR. V konaní sp. zn. 7C 1/2018 si však žalobca neuplatňuje pohľadávku voči MH SR, ale voči štátu, teda voči inému dlžníkovi, ako bol uvedený v zmluve o postúpení pohľadávky. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je ústredný orgán štátnej správy - právnická osoba so samostatnou právnou subjektivitou, odlišná od štátu. Vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník konania, ktorý je nositeľom tvrdého hmotného práva alebo oprávnenia má aktívnu vecnú legitímáciu, účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu vecnú legitímáciu. Súd môže návrhu vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti a ak žalobca je nositeľom tvrdého práva; ak sa v konaní táto skutočnosť nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie. V danom prípade sa teda javí, že žalobca nie je ani aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetom konaní, nakoľko nepreukázal nadobudnutie pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

40. Podľa § 153 ods. 1 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa § 153 ods. 2 C.s.p. na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V danom prípade súd po podaní žaloby postupoval podľa § 167 C.s.p., v rámci ktorého mali strany sporu možnosť uvádzať rozhodujúce skutočnosti a predkladať a označovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň boli strany sporu poučené, že na neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti súd nemusí prihliadnuť. Následne bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 67C 41/2017. Po jeho právoplatnom skončení súd vo veci nariadil predbežné prejednanie sporu. Na predbežnom prejednaní sporu začal žalobca uvádzať nové skutočnosti a navrhovať nové dôkazy. Konkrétne začal tvrdiť, že chybu urobilo aj ministerstvo vnútra (pri prepise vozidiel) a žiadal, aby súd vyžiadal spis ministerstva vnútra, ktorý sa týkal prepisu predmetných vozidiel a navrhol vypočítať toho, kto povoľoval prevod, samotného prevodcu a osoby uvedené na splnomocnení. Zo žiadnych skutočností uvedených žalobcom však nevyplýva, že by nemohol tieto skutočnosti uviesť a dôkazy navrhnuť už skôr, že by sa jednalo o skutočnosti či dôkazy, o ktorých existencii sa dozvedel krátko pred predbežným prejednaním sporu, alebo že by išlo o reakciu na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a pod. Uviedol jedine, že tento nový pohľad získal, keď sa pripravoval na pojednávanie. Možnosť predloženia skutočností a dôkazov skôr sa pritom posudzuje z objektívneho

hľadiska. V súvislosti s predmetom konania, ktorým je náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné uviesť, že v takýchto prípadoch je žalobca povinný presne špecifikovať/popísať v čom vidí (v akom konaní, či nečinnosti) nesprávny úradný postup, a to nielen v samotnej žalobe, ale už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, lebo iba na základe toho je potom možné určiť, ktorý orgán má konať v mene štátu. Pokiaľ žalobca takmer dva a pol roka po podaní žaloby začal uvádzať, že škoda mohla byť spôsobená aj iným nesprávnym úradným postupom iného orgánu verejnej moci (ktorý nespadá do pôsobnosti ústredného orgánu štátnej správy, ktorý v konaní koná v mene štátu), na toto súd nemohol prihliadnuť s poukazom na § 153 ods. 2 C.s.p., nakoľko by si to vyžadovalo vykonanie ďalších úkonov súdu. Z rovnakých dôvodov súd nevykonal ani dôkazy navrhnuté žalobcom až na predbežnom prejednaní sporu.

41. Podľa § 171 ods. 2 C.s.p. ak je to možné a účelné, súd môže na predbežnom prejednaní rozhodnúť vo veci samej. Súd dospel k záveru, že v danom prípade je aj možné aj účelné z hľadiska hospodárnosti konania rozhodnúť vo veci samej na predbežnom prejednaní sporu, nakoľko sa jedná o skutkovo aj právne totožnú vec, ktorá už bola právoplatne riešená v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 67C 41/2017, a ktorou sa už podrobne zaoberali sudy prvej a druhej inštancie v tomto konaní, pričom súd sa plne stotožňuje s ich právnym názorom (ako už bolo podrobne zdôvodnené vyššie).

42. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

43. O trovách konania žalovaného súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v konaní úspešnému žalovanému patrí proti žalobcovi náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.